

rekte og direkte har været involveret i de forskellige projekter.

Vi brugte afstemningen om Amsterdamtraktaten den 28. maj som anledning til at lave en liste med et par og tres hårrejsende eksempler på, hvordan svindlen foregår i EU, men det gav jo ikke anledning til andet end et skuldertræk hist og pist. Først nu, hvor Kommissionen er trådt tilbage, har man kunnet se, hvor grelt det i virkeligheden har stået til.

Spørgsmålet er så, hvordan vi får fremtiden til at blive bedre. Ja, vores opfattelse er, at der skal en helt ny Kommission til. Der kan ikke blive tale om, at nogen bliver genudpeget. Desuden må det være sådan, at Danmark skal gå foran. Danmark må vise, at vi er parat til at vælge og indstille en ny kommissær i stedet for den, vi har haft hidtil, og for os er det en selvfølge, at man kan tage Folketinget med på råd.

Men derudover skal der også graves et spædestik dybere, sådan at de mange embedsmænd, der sidder nede ad stigen i Kommissionen, også bliver stillet til ansvar og også bliver skiftet ud. Så kunne vi i øvrigt tænke os, at man ved næste regeringskonference lader sig inspirere af det danske system med, at man både har en Rigsrevision og også nogle statsrevisorer, som, efter at Rigsrevisionen har kigget tingene igennem, går ind og kigger med politiske øjne på det, der er foregået.

Jeg skal derfor konkludere, at af de forslag til vedtagelse, der er fremlagt, er der tre, Fremskridtspartiet kan støtte, og det er forslaget fra Enhedslisten, forslaget fra SF og forslaget fra Dansk Folkeparti. De har oven i købet alle tre den kvalitet, at de kan vedtages samlet, uden at de strider imod hinanden.

Jann Sjørnsen (KRF):

Vismandsrapporten, der førte til Europa-Kommissionens fald, har på det nærmeste bragt EU i krise, må man sige.

Kriser kan jo føre til noget, der er endnu værre. De kan også godt føre til en ny start, og vi håber, denne her fører til en ny start, ikke bare for Kommissionen, men også for EU som sådan, idet vi finder det meget afgørende fra Kristeligt Folkepartis side, at det, der nu følger, betyder, at der kommer en ny forvaltningskultur i EU som sådan med Kommissionen som bannerfører. Det trænger vi til.

Debatten i dag har for mig at se på mange punkter været tilbageskuende. Det er også i orden. Det er vigtigt også at se på, hvem det er,

der har ansvaret for det, der er sket, og det er efter min mening ikke så entydigt at placere, sådan som måske forskellige ordførere har foresøgt det.

Det er klart, at Kommissionen selv har et stort ansvar; ministrene har også et ansvar, og det har for den sags skyld også de nationale parlamenter. Helt entydigt kan det ikke placeres. Men det væsentligste er selvfølgelig Kommissionens eget ansvar i den her sammenhæng.

Jeg synes, at udenrigsministeren i sin besvarelse af forespørgslen rejste mange gode perspektiver for den fremtidige Kommission og også pegede på nogle af de vigtige elementer, der skal til for at sikre, at vi får en bedre forvaltningskultur i Kommissionen, en forvaltningskultur, som også kommer til at afspejle sig i en ændret personalepolitik, en ændret revisionspraksis, som er nogle af de temaer, som set fra Kristeligt Folkepartis side er vigtige.

Vi ønsker fra Kristeligt Folkepartis side en stærk Kommission. Kommissionen er på mange måder drivkraften i Fællesskabet, det er den, som er initiativtager. Kommissionen skal fortsat set med Kristeligt Folkepartis øjne have initiativretten, og dermed har jeg også sagt, at vi ikke kan støtte Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse. Vi mener, det ville blive helt kaotisk, hvis det skulle være Ministerrådet og dermed de enkelte medlemslande, der på mange måder kunne tage initiativer i øst og vest uden tanke for helheden, sådan som det i hvert fald i principet – det er ikke altid, det er sådan i praksis – kan være Kommissionens udgangspunkt.

Jeg synes også, det er vigtigt med en stærk Kommission set i lyset af de store udfordringer, vi står over for med hensyn til ikke mindst optagelsen af de central- og østeuropæiske lande, og derfor gælder det også om så hurtigt som muligt at få udnævnt en ny Kommission. Jeg siger så hurtigt som muligt, men deri ligger måske i virkeligheden, at man skal skynde sig langsomt – i den forstand, at det er klart, at den ikke alene af proceduremæssige grunde ikke kan udnævnes i morgen, men også, at sådanne ting tager tid undervejs.

Jeg vil dog godt sige, at for Kristeligt Folkeparti vil det være en uacceptabel situation, hvis vi skal hen på efteråret eller helt hen omkring nytår, inden vi ser en ny Kommission. Det tror jeg egentlig også ville være komplet uforståeligt for befolkningerne i EU-landene som sådan, og det ville også være uforståeligt set i lyset af, at